

لگن سرانجام خود را سین چوکاری بیایی از این بگزین

فردوسي

نشریه‌داخلي واحد برنامه‌ريزي و پژوهش‌هاي معاونت طرح و برنامه
شماره ۲۵ - پايزد ۱۳۸۵

مديريت راهبردي

جايگاه مطالعات تحليلي در

مديريت راهبردي

تحليل علمي بروون و درون سازمانی محور فعالیت ها در مدیريت راهبردي است. مدیران در عصر اطلاعات و فناوري بايستی در اسرع وقت با کمترین هزینه به اطلاعات مفید (پيشرفت های علمی و تجربیات در فناوری، محصولات جدید، رقبا و مشتریان) دسترسی داشته باشند. تحليل جامع و آينده نگر این اطلاعات، تصميم گيري در مراحل مختلف مدیريت راهبردي را آسان می سازد و گمانه زنی را به حداقل می رساند.

۲- اطمینان بخشی به اعضا مبنی بر اینکه تلاش هادر راستای چشم انداز و اهداف سازمان است.

۳- ارتباط تصميم گيري در سازمان با شرایط و تحولات محیطی.

۴- ایجاد هوشياری و شناخت در مورد فرصت ها و تهديدات محیطی.

۵- تقویت نگرش سیستمی و پیوند فعالیت ها در سازمان.

۶- تاكيد بر عمل گرایی.

تحقیقات بسیاری نشان داده است که عملکرد برتر، نتیجه استفاده از مدل مدیريت راهبردي است.

مديريت راهبردي (Strategic management) طراحی، برنامه ریزی، اجرا و ارزیابی راهبردهای سازمان برای تحقق اهداف می باشد. این فرآیند چشم انداز، ماموریت و اهداف راهبردی سازمان را شامل می شود.

اهمیت مدیريت راهبردي

با پیچیده و رقابتی تر شدن اقتصاد و تجارت در سطح ملی و بین المللی، نقش مدیریت در برنامه ریزی برای آینده و رویارویی با چالش های بیش از پیش مهم شده است.

در گذشته که محیط، نسبتاً ثابت و قابل پیش بینی بود؛ راهبرد و مدیریت راهبردی از جايگاه مهمی برخوردار نبودند. اما امروز ما در جهانی زندگی می کنیم که علم و فناوري و خواست های مشتریان با چنان سرعتی متحول شده و تغیير می کند که مدیریت ها ناچارند که سازمان ها را انعطاف پذير، انطباق پذير و پاسخگو کنند. سازمانی با اين ویژگی ها نياز به نقشه ذهنی جدیدی دارد که در آن مدیریت تحليل گرا، سیستم نگر و عمل گراست.

فواید مدیريت راهبردي
عبارتند از:

۱- شفاف سازی در باره اين که سازمان چه هست و مقصدش کجاست.

چشم انداز

جهت

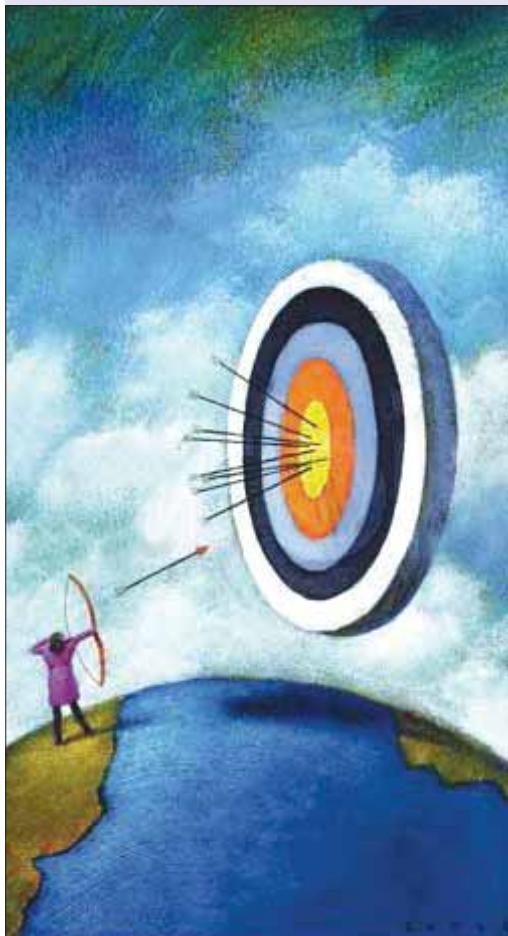
تغییر

رهبري

با تک پير فيكو فوري نويست علی^(۱)

نیزیرنی از معیشت است

یکی از متداول ترین روش های تحلیل عوامل محیطی و سازمان به سوابت (swot) معروف است که شامل تحلیل نقاط قوت (strength) و ضعف (weakness) (opportunity) سازمان و تحلیل فرصت ها (threat) و تهدیدات (threat) است. هدف این روش تحلیل، ایجاد شناخت و سازگاری بین قابلیت های سازمانی و واقعیت های محیطی است.

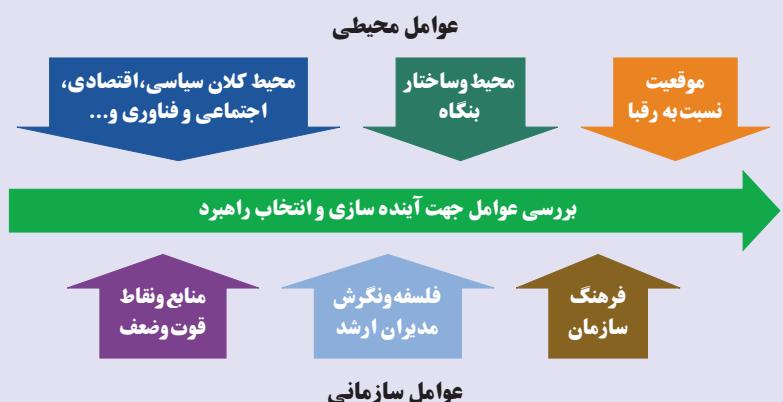

مراحل مدیریت راهبردی
فرایند مدیریت راهبردی شباهت زیادی به کارکردهای متداول در فرایند مدیریت (برنامه‌ریزی، رهبری و کنترل) دارد؛ با این تفاوت که در مدیریت راهبردی تاکید بر آینده و تحلیل علمی است. برنامه‌ریزی برای آینده مستلزم تحلیل هایی است که به پرسش های مهمی از جمله پرسش های زیر پاسخ می دهد:
 (الف) چه هستیم و مقصد ما کجاست؟
 (ب) راه رسیدن به مقصد کدام است؟
 (ج) راهکارهای رسیدن به مقصد کدام است؟
 (د) چه تغییراتی بایستی ایجاد کنیم تا به اهداف و مقصدمان برسیم؟
 پاسخ به این پرسش ها با گذر از مراحل زیر فراهم می شود:

در اینجا هر کدام از این مراحل به اختصار توضیح داده می شود.

۱- تحلیل محیط و سازمان
فرایند جمع آوری و طبقه بندی عوامل برون و درون سازمانی و تاثیرات آنها بر یکدیگر زیربنای مراحل بعدی مدیریت راهبردی است. برای اینکه این مهم به طور مؤثری صورت پذیرد سازمان بایستی یک سیستم مدیریت اطلاعات جهت دسترسی به اطلاعات در محیط ایجاد کند. مهم ترین زمینه های تحلیل در شکل زیر نشان داده می شود.

بهترین راه برای پیش‌بینی آینده ایجاد آن است. پیش‌دراکر

مدیریت راهبردی بزرگش سیمی، آینده سازی و لیل علمی استوار است

سطوح مختلف را طلب می کند. اگرچه مدیران ارشد معمولاً نقش پررنگ تری در تعیین چشم انداز، اهداف و راهبرد ترجیحی نسبت به سایر اعضای سازمان ایفا می کنند، موفقیت مدیریت در گردآوری، تحلیل اطلاعات، اجرا و نظارت راهبرد منوط به همکاری واحدهای سازمانی است. شرط وجود این همکاری، ایجاد فرهنگ سازمانی و شرایط کاری است که اعضاء در آن انگیزش، تعهد و احساس تعلاق کافی جهت همراهی با مدیریت برای پیشبرد اهداف راهبردی داشته باشند. به عبارت دیگر فرهنگ سازی یکی از رموز موفقیت یا عوامل شکست در مدیریت راهبردی محسوب می شود.

که مدیریت ارشد معمولاً فعالیت های نظارتی و سرپرستی کارهای روزمره را به مدیران سطوح پایین تراوگذار می کند، نظارت و ارزیابی مدیریت راهبردی را باستی شخصاً به عهده بگیرد؛ زیرا او به لحاظ مسئولیتی، موقعیتی و جامعیت دیدگاه تنها مرجع مورد قبول و اعتماد است که می تواند در صورت بروز مشکل یا نیاز به اصلاح راهبردها و برنامه ها تصمیم گیری کند.

مشارکت در مدیریت راهبردی

همان طور که مراحل پنجمگانه مدیریت راهبردی نشان می دهد، فرایند مدیریت راهبردی در برگیرنده فعالیت های فراغیری است که مشارکت اعضای سازمان در

۲- تعیین چشم انداز، ماموریت و اهداف سازمان
تحلیل محیط و سازمان به مدیریت کمک می کند تا نمایی از آینده ترسیم و مقصد سازمان را مشخص کند. پیش بینی در مورد اینکه سازمان چه ماهیتی خواهد داشت، روند رقابت چگونه خواهد بود و مزیت های رقابتی آن کدام است منجر به شکل گیری اهداف کوتاه مدت و دراز مدت سازمان می شود.

۳- تحلیل راهبردها

پس از مشخص شدن مقصد و اهداف سازمان، مدیریت برای دستیابی به اهداف نقشه راه را طراحی می کند. با توجه به اینکه افراد، آینده و اولویت ها را از دیدگاه تخصصی و فردی خود می بینند ممکن است راهبردهای متفاوتی را پیشنهاد دهند لذا مدیران و مشاوران آنها باستی این راهبردها را تجزیه و تحلیل کرده، بهترین یا ترکیبی از آنها را به عنوان راهبرد ترجیحی انتخاب کنند. انتخاب یک راهبرد ریشه در یک اصل مهم مدیریتی تحت عنوان وحدت جهت دارد.

۴- اجرای راهبرد

راهبرد به عنوان یک تصویر ذهنی یا نقشه راه، هنگامی ارزشمند است که به مرحله اجرا گذاشته شود. راهبرد توسط برنامه های راهبردی که مدیران پیشنهاد و طراحی کنند عملیاتی می شود. نقش برنامه ها باید همواره در جهت پیشبرد راهبرد باشد و پیوند آنها با اهداف راهبردی حفظ گردد.

۵- نظارت و ارزیابی عملکرد راهبرد

مدیریت ارشد، مسئول و پاسخگوی عملکرد سازمان است. بدین منظور، نظارت و ارزیابی عملکرد مراحل چهارگانه فوق از مهم ترین وظایف اوست. در حالی

اطلاع رسانی، شفاف سازی و آموزش، اجرای برنامه های راهبردی را آسان می کند.

تلقی شود. لذا تأثیر اجزا بر یکدیگر باید مورد مطالعه و تحلیل قرار گیرد.

* مراحل مدیریت راهبردی زمانبندی شود و معیارها و سازوکارهای مناسب برای تعیین میزان پیشرفت هر مرحله مشخص گردد.

* از طولانی شدن مرحله طراحی راهبردی پرهیز شود، در غیر این صورت تردید، خستگی و ابهام بر کارها چیره خواهد شد و ممکن است که مرحله اجرای راهبرد هرگز آغاز نشود.

* پیشرفت ها و موفقیت های عینی، هر چند کوچک، در مراحل مختلف فرآیند مدیریت راهبردی به ویژه در مرحله اجرا، در دستور کار قرار گیرد تا اعتماد و دلگرمی در سازمان ایجاد شود.

راهبرد را ضروری کنند.

* مرحله انتخاب راهبرد بایستی با دقت نظر انجام شود، زیرا که اجرای راهبرد بد یا نامناسب هزینه بسیاری را بر سازمان تحمل می کند.

* شناخت فرهنگ سازمان و زمینه سازی برای ایجاد تغییرات رفتاری در سازمان ضروری است.

* نسخه جهان شمول یا بهترین راهبرد وجود ندارد. هر سازمانی باید راهبرد را برای شرایط منحصر به فرد خود طراحی کند.

* ایجاد یک سیستم مدیریت اطلاعات نه تنها هزینه نیست بلکه یک سرمايه گذاري راهبردی است.

* مدیریت راهبردی بایستی یک سیستم

نکات مهم

حوزه مدیریت راهبردی زایده تحولات بی سابقه محیطی در ربع قرن اخیر است. بنابراین، این حوزه در علم مدیریت هنوز جوان و توسعه نیافرته است. مدیرانی که قصد دارند مدیریت را راهبردی کنند با چالش ها و موانع بسیاری، به ویژه در سازمان های دولتی با ساختار سنتی، مواجهند. برخی از مهم ترین نکاتی که در مدیریت راهبردی بایستی مد نظر داشت عبارتند از :

* پیش نیاز راهبردی نمودن مدیریت، وجود احساس فوریت به تحول و آینده نگری در مدیریت است.

* مدیریت راهبردی خواست قلبی و اراده راسخ مدیریت ارشد را طلب می کند.

* مدیریت راهبردی نیاز به ظرفیت سازی در سازمان دارد.

* هرچه نیروی انسانی سازمان تخصصی تر و حرفه ای تر باشد، مدیریت راهبردی شانس موفقیت بیشتری دارد.

* در باره اهمیت و ضرورت مدیریت راهبردی اطلاع رسانی شفاف صورت گیرد.

* واحدهای تخصصی، راهبردهای پیشنهادی حوزه خود را ارایه دهند تا راهبرد سازمانی از ویژگی جامعیت و هم افزایی برخوردار شود.

* مدیریت راهبردی بدون تفکر و دیدگاه راهبردی بی معنی است.

* راهبرد را نباید غیر تغییر ناپذیر پنداشت. تحولات یا چالش های غیرقابل پیش بینی ممکن است بهبود یا تغییر

نشانی: سازمان مرکزی دانشگاه فردوسی مشهد، معاونت طرح و برنامه، تلفن: ۰۵۱۱-۸۷۶۳۶۵۶

منابع

- ۱- شیرازی، علی «نواندیشی در عصر تحول، سازمان مدیریت صنعتی (در دست چاپ)
- ۲- شیرازی، علی «مبانی سازمان و مدیریت» (به زودی منتشر می شود)
- ۳- Thompson, Jr.A. A And Strickland III, A. J. "Strategic Management" (12 th.ed) McGraw. Hill,2001-
- ۴- Smith, G. D.Arnold, D.R. and Bizzell, B.G. "Business Strategy and Policy" (2nd ed) Houghton Mifflin Company, 1988-

تألیف: دکتر علی شیرازی عضو هیات علمی

گروه مدیریت دانشگاه فردوسی مشهد

با همکاری: سید محمد جعفر جعفریان،

احمدرزگی، علی رضا صفری

و براستار ادبی: جعفر چهارمحالی